Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 112. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 20-го ТРАВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, MAY 20, 1978 No. 112. VOL. LXXXV.

406 ДЕЛЕҐАТІВ ТА ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ БРАТИМУТЬ АКТИВНУ УЧАСТЬ В НАРАДАХ І РІШЕННЯХ 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ПІТТСБУРҐУ ПРОТЯГОМ „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЯ" ВІД 22-ГО ТРАВНЯ. КОНВЕНЦІЮ ПРИВІТАЮТЬ РЕПРЕЗЕНТАНТ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА АМБАСАДОР РИЧАРД ДЕЙВІС ТА ІНШІ ФЕДЕРАЛЬНІ, СТЕЙТОВІ І МІСЬКІ ДОСТОЙНИКИ. НА НЕДІЛЮ ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ ТА ПІД ЧАС КОНВЕНЦІЇ ЗАПЛЯНОВАНО РЯД ІМПРЕЗ

Піттсбург. — 29-та Звичайна Конвенція УНСоюзу і ряд імпрез, що їх у зв'язку з нею підготовив місцевий Конвенційний Комітет на тиждень від неділі, 21-го травня, проходитимуть під знаком „Українського Тижня в Піттсбурґу", яким місцева українська громада відмітить століття українського поселення в цій „сталеварній столиці світу". Ці роковини, як і відбуття третьої в його 84-річній історії Конвенції УНСоюзу в цьому місті, відмітить спеціяльною проклямацією посадник Піттсбутґу Ричард Каліґуїрі. В нарадах Конвенції формальне відкриття якої відбудеться в понеділок, 22-го травня, в головній балевій залі готелю Гілтон, візьме участь 406 делеґатів, 26 членів Головного Уряду, головний редактор „Свободи" і сім почесних членів Головного Уряду. Крім цього, під час цих однотижневих нарад виступлять з привітами чільні українські і американські громадські діячі та представник етнічних груп — президента Картера і його уряд репрезентуватиме Ричард Дейвіс, амбасадор ЗСА до Польщі, який виступить з промовою на конвенційному бенкеті в четвер, 25-го травня, в годині 7-ій вечора.

Багатою на імпрези є неділя, 21-го травня. В годині 3.30 по полудні, головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, в асисті членів Головного Уряду, делеґатів і гостей, зложить вінок у підніжжя пам'ятнику в поблизькому Форті Пітт в Пойнт Стейт парку в пошану американським воякам, які згинули в боротьбі за волю і незалежність цієї країни понад 200 років тому. Ця церемонія намічена як вияв вдячности численних українських поселенців, які в пізніших роках прибули до цих околиць і почали нове життя, втішаючись свободою і всіма конституцією ґарантованими правами.

Негайно після цієї церемонії, в годині 4-ій по полудні, на площі Ґейтвей Пляза в сусідстві готелю Гілтон, відбудеться Богослуження в пам'ять перших українських поселенців в Піттсбурґу і околицях. Соборний Молебень і панахиду відправлять о. шамбелян Рассел Данильчук, парох української католицької церкви Пресв. Тройці в Карнеґі, Па., і о. протоієрей Андрій Бек, парох української православної церкви свв. Петра і Павла в Карнеґі.

Після Богослуження в годиній 6-ій по полудні, в балевій залі готелю Гілтон, відбудеться концерт української пісні і танку. В програмі концерту виступлять: бас-баритон Метрополітальної Опери Андрій Добрянський при акомпаньяменті Томи Гринькова; місцеві хори і танцювальні ансамблі Ліґи Українських Католиків і Української Православної Ліґи; танцювальний анасамбль „Полтава" і хор місцевої кредитівки „Самопоміч". Програмою провадитиме інж. Михайло Комічак.

Цей день закінчиться нарадами Головного Уряду УНСоюзу в год. 8.30 вечора. Фінансова Комісія засідатиме цього ж дня в год. 11-ій перед полуднем, а Головний Екзекутивний Комітет відбуде короткі наради в год. 3-ій по полудні.

На вівторок вечір, 23-го травня, Конвенційний Комітет, що його очолює головний радний Андрій Джула, заплянував прогулянку кораблем по ріці Огайо. Під час прогулянки, яка включатиме вечерю, делеґати і гості матимуть нагоду оглянути з корабля декілька цікавих історичних місць і пам'ятників.

Як уже сказано, конвенційний бенкет відбудеться в четвер, 25-го травня, в годині 7-ій увечері. В мистецькій частині програми виступить сопрано Анна Чорнодольська і піяніст Тома Гриньків.

Рівнож в четвер, в сусідньому парку, починається п'ятиденний фестиваль, в якому беруть участь різні етнічні групи, включно з українською. На суботу, 27-го травня, заплановані виступи танцювального ансамблю „Полтава" і хору Ліґи Католиків в авдиторії Сівік Арена.

В понеділок вранці, негайно після формального відкриття конвенції, відкриття Конвенції, делеґати голосуватимуть над запропонованими Тимчасовою Статутовою Комісією правильником способу голосування і обліку голосів при допомозі машин. Проєкт цього правильника в українській та англійських мовах був надрукований раніше в „Свободі" та в „Українському Тижневику" із зверненням комісії до всіх делеґатів ґрунтовно з ним познайомитись. Ця справа передбачена як перша на порядку нарад, після їх відкриття.

В тижні перед Конвенцією вже почалися наради, згідно зі статутом призначених Головним Екзекутивним Комітетом, Статутової та Верифікаційної комісій.

Рідкісні картини на виставці

Ню Йорк. — Лідія і Мирон Базари, відомі колекціонери мистецьких картин, зокрема творів українських мистців, інформують, що в приміщеннях Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку, а відтак в різних містах ЗСА і Канади будуть показані два широковідомі полотна: один із варіянтів знаного „В'їзду Богдана Хмельницького до Києва" Миколи Івасюка (1865-1936?), та „Портрет Тараса Шевченка". Покищо ще не встановлено, хто виконав портрет Великого Кобзаря, але деякі знавці твердять, що це автопортрет. Панство Базари інформують, що продовжуються старання встановити мистця цієї картини.

Щодо „В'їзду Богдана Хмельницького до Києва", то цей варіянт був виконаний в 1912-му році і на ньому є власноручний підпис Миколи Івасюка.

Ці дві надзвичайної вартости картини будуть показані запрошеним гостям в Українському Інституті Америки у вівторок, 23-го травня, у год. 5:30 веч., а відтак для загальної публіки в тому ж приміщенні та в інших містах ЗСА і Канади.

Панство Базари і їхні сини, Володимир і Петро, теж інформують, що незабаром дві згадані картини можна буде закупити в унікальних репродукціях на полотні.

Головний Уряд Українського Народного Союзу під час річних нарад 1975-го року. Сидять (зліва): почесні члени Головного Уряду д-р Ярослав Падох і Роман Слободян, редактор „Свободи" Антін Драган, головні контролери д-р Іван Скальчук і проф. д-р Богдан Гнатюк, головний касир мгр Уляна Дячук, головний секретар Володимир Сохан, заступник головного предсідника д-р Іван Флис, головний предсідник Йосип Лисогір, директор УНС для Канади сенатор Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний організатор Степан Гавриш, головні контролери мгр Іван Винник і о. Іван Ващук та почесні члени Іван Іванчук і Володимир Дідик.

Стоять (зліва): головні радні Євген Репета, інж. Мирослав Кальба, пані Текля Мороз, Іван Іванців, інж. Анатолій Дорошенко, Володимир Запаранюк, д-р Мирон Куропась, проф. Тарас Шмаґала, Іван Одежинський, д-р Богдан Футей, Василь Дідюк, Андрій Джула, Анна Гарас і д-р Анна Чопик.

Немає на фотознімці головного контролера мгра Івана Геврика та почесних членів інж. Степана Куропася, д-ра Володимира Ґалана і Миколи Давискиби.

Делеґати Нюйоркської Округи на 29-ту Конвенцію УНС відбули наради, дебатували над пропозиціями.

Ню Йорк, Н. Й. (в. л.). — В п'ятницю, 12-го травня, тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулись передконвенційні наради делегатів Нюйоркської Округи, на яких приявні не тільки широко дискутували над загальними напрямними 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка тим разом відбудеться, як відомо, в Піттсбурґу, Па., в днях від 22-27 травня, але також висловили свої побажання до статутових змін і тих пропозицій, які вже були проголошені у „Свободі" тимчасовою Статутовою комісією.

Наради відкрив і ними проводив голова Окружного Комітету Микола Хоманчук, який після короткого вступного слова і привітання головних урядовців — заступниці головного предсідника пані Марії Душник, головного організатора Степана Гавриша, головного контролера мгра Івана Винника, почесного члена д-ра Ярослава Падоха і обласного організатора Василя Оріховського — дав можливіст в першу чергу висловитись делеґатам, з чого вони радо скористали, висловивши цілий ряд думок і конкретних пропозицій, які, на їх думку, повинні бути введені до статуту УНС на 29-ій Конвенції.

Мгр Орест Питляр пропонував статутово оформити Окружні Управи; д-р Іван Сєрат — повинні бути ясніше скристалізовані завдання радних УНС і почесних членів; д-р Микола Шпитко — спрецизувати функції усіх головних урядовців, Конвенції УНС відбувати на Союзівці; дир. Роман Крупка — надавати більше прав Головній Контрольній Комісії; Андронік Копистянський — кожну ділянку повинні контролю-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Палата Репрезентантів уможливлює продукцію невтронної бомби

Вашінгтон. — Палата Репрезентантів у середу, 17-го травня, 306-ма голосами проти 90-ох відкинула пропозицію, яка забороняла б призначувати фонди на продукцію невтронної бомби. Не зазначуючи, скільки грошей мало б бути призначено на розбудову цієї зброї, Палата вирішила, що президент Картер матиме право в наступному бюджетовому році доручити продукувати цю зброю, якщо вважатиме, що це буде „в інтересі країни".

Як відомо, на початку квітня ц. р. Президент повідомив, що вирішив покищо відкласти продукцію невтронної бомби, зазначуючи, що остаточне рішення в цій справі залежатиме від того, чи Совєтський Союз виявить „здержливість" щодо розбудови власної атомової та конвенційної зброї. Квітневе рішення президента Картера викликало критику з боку союзників ЗСА і великої кількости законодавців для запевнення оборонної спроможности Заходу. Президент спершу плянував цілком відкинути можливість продукції цієї зброї, але під натиском негативної реакції европейських членів Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) і навіть членів уряду ЗСА він залишив відкритою можливість, що Америка таки випродукує бомбу, якщо Совєтський Союз не виявить належної здержливости.

Коментатори вказують, що протягом кількох тижнів щораз більше законодавців публічно заявлялись за розбудовою невтронної зброї, а вислід голосування в Палаті Репрезентантів минулої середи доказує, що конгресмени затурбовані фактом, що Совєтський Союз відмовляється виявити „здержливість", на яку надіявся Президент, і тому подавляючою кількістю голосів відкинули пропозицію, яка забороняла б призначувати фонди на розбудову невтронної зброї.

Делеґати Округ стейту Ню Джерзі відбули передконвенційну нараду

Ірвінгтон, Н. Дж. (с. г.) — В суботу, 13 травня ц. р., тут у залі Українського Народного Дому відбулася передконвенційна нарада делегатів Округ Нюарк, Джерзі Си्ті, Перт Амбой і Пассейк.

Нараду, в якій взяло участь 26 делегатів із згаданих Округ, відкрив і нею проводив голова Нюаркської Округи інж. Богдан Мак, а обов'язок протоколянта сповнив Юліян Баранюк. Відкриваючи нараду, голова привітав делеґатів та присутніх головного організатора УНС Степана Гавриша і обласного організатора Василя Оріховського, яких запросив до почесної президії.

Делеґати широко дискутували зміни, які повинні бути введені до статуту під час 29-ої Конвенції в Піттсбурґу. Також намітили плян співпраці в часі Конвенції, а головно винесли ухвалу відбути в Піттсбурґу ще одну нараду всіх делеґатів стейту Ню Джерзі, яку повинен скуликати обласний організатор і конвенційний делеґат Василь Оріховський.

Коли говорили про побажання делеґатів відносно статутових змін під час 29 Конвенції, то були заторкнені такі справи: наступна 30 Конвенція повинна відбуватися на Оселі УНС Союзівці, Окружні Комітети повинні мати статутові права і тим самим УНСоюз повинен бути триступневий, делеґатами на конвенцію вибирати тих осіб, що працюють для росту Союзу, збільшити винагороду для секретарів за збирання членських вкладок, поробити заходи, щоби на Союзівці був збудований дім для пенсіонерів — членів УНСоюзу, щоденник „Свободу" повинні обов'язково одержувати всі члени УНСоюзу, що читають українською мовою, а ті, які не читають по-українському, то повинні оплачувати „Український Тижневик" і тим самим збільшити його тираж. Також говорено про збільшення стипендійного фонду для студіюючої молоді, про систему уділювання морґеджів і виплати дивіденди.

В дискусії забирали голос мгр Володимир Сенежак, Юліян Баранюк, Василь Оріховський, Семен Чорномаз, Іван Блиха, Йосиф Ярема, Михайло Отрок, Ольга Середчук, Іван Хомко, Юлія Демчук, Володимир Роговський і Степан Гавриш, який коротко інформував про загальні приготовання до 29 Конвенції. Він також дав відповідь на ряд справ, заторкнених делеґатами в дискусії, як також дав огляд організаційної праці 53 делеґатів із згаданих чотирьох Округ стейту Ню Джерзі.

Голова Округи інж. Богдан Мак в заключному слові апелював до усіх делеґатів, щоб співпрацювали під час Конвенції, піддержувати в першу чергу своїх кандидатів, а найважливіше — доложили всіх зусиль, щоби стейт Ню Джерзі мав свого представника в Головному Уряді.

По нарадах відбулася спільна гостина, під час якої дальше делеґати і делеґатки обговорювали конвенційні справи.

Майже всі американці покинули боєву зону в Заїрі

Вашінгтон. — Речники Державного департаменту заявили в середу, 17-го травня ц. р., що майже всі американські громадяни, які були захоплені воєнними діями в Заїрі і знаходилися у місцевостях, контрольованих тепер прокомуністичними напасниками, піддержуваними Москвою з Кубою і Анґолею, виїхали у безпечні місця і практично виелімінували конечність військової акції, над якою застановлявся Пентаґон у випадку, якщо б життя громадян ЗСА було загрожене. Одинадцять американців, побіч 2.000 бельгійців, 400 французів та деякої кількости інших, залишилися в околиці Колвезі, провінції копалень міді, яку тепер контролюють катанґійські партизани. Ґолдінґ Картер, речник департаменту, заявив кореспондентам, що американці залишилися там добровільно на прохання своїх компаній. Г. Картер при тому відмітив, що ЗСА намагаються приспішити висилку деяких матеріялів і харчів до Заїру на прохання тамошнього уряду.

АМБАСАДОР РИЧАРД ДЕЙВІС БУДЕ ГОЛОВНИМ ПРОМОВЦЕМ НА КОНВЕНЦІЙНОМУ БЕНКЕТІ УНСОЮЗУ

Амбасадор Ричард Дейвіс

Джерзі Ситі. — Ричард Дейвіс, амбасадор ЗСА до Польщі та спеціяліст Державного департаменту в східньоевропейських справах, буде головним промовцем на бенкеті з нагоди 29-ої Звичайної Конвенції УНСоюзу в Піттсбурґу, який відбудеться в четвер, 25-го травня о годині 7ій увечері в готелі Гілтон. Амбасадор Р. Дейвіс, який має за собою 31 рік дипломатичної служби, репрезентуватиме Уряд президента Картера і Державний департамент.

Р. Дейвіс, якому 58 років, народжений в Брукліні, Н. Й. Він закінчив Колюмбійський університет, а під час Другої світової війни служив в американській армії, спершу як вояк, а опісля як член військово - адміністративних частин в Бельгії, Голляндії і Німеччині. Після війни, Р. Дейвіс викладав німецьку мову в Бруклинському політехнічному інституті, а в 1947-му році вступив на службу до Державного департаменту і був призначений на консулярного урядовця при американській амбасаді у Варшаві. Після дальших студій в Колюмбійському університеті, в Міддлбирі коледжі та в Інституті закордонної служби у Вашінґтоні, де він спеціялізувався в совєтських і східньоевропейських справах, Р. Дейвіс був призначений на пост політичного аташе при американській амбасаді в Москві. На цьому пості він служив від 1951-го до 1953-го року. Після повороту до ЗСА та служби на різних постах в Державному департаменті, Р. Дейвіс був поновно відрекомендований до Москви в 1961-му році і перебував там до кінця 1964-го року. Від 1965-го до 1968-го року він був асистентом директора Інформаційного Аґентства ЗСА в заряді справ СССР і Східньої Европи. В 1968-69 роках Р. Дейвіс був генеральним консулем ЗСА в Калькутті, Індія. З 1972-го року він є амбасадором ЗСА у Варшаві.

ОРЛОВА ЗАСУДЖЕНО НА СІМ РОКІВ ЮВ'ЯЗНЕННЯ, ЙОГО ДРУЖИНА ОПОВІДАЄ ПРО ШИКАНИ

Юрій Орлов

Москва. — Юрія Орлова, 53-літнього фізика, який публічно протестував проти ламання совєтським урядом міжнародних домовлень та проти порушення людських прав в СССР засуджено за „антисовєтську агітацію" на передбачену за таку провину найвищу міру покарання: сім років ув'язнення та п'ять років заслання. Вирок проголошено в четвер, 18-го травня 1978 р., в результаті судового видовища, що його дружина Орлова, Ірина, назвала „цирком без сміху".

Негайно після проголошення вироку Державний департамент у Вашінгтоні опублікував заяву, в якій засуджується вирок московського суду на Орлова як „грубе порушення міжнародно прийнятих стандартів людських прав", додаючи, що суд над Орловим ще погіршують „процедури і акції, призначенн на пониження" самого підсудного і його дружини Ірини.

Попереднього дня міжнародні пресові агенства інформували, що агенти КҐБ, після сесії того дня, силою затягнули дружину Орлова, Ірину, до окремої кімнати, доздягли її донага і три службовички КҐБ, в приявності мужчин, шукали за здогадними записками із судової розправи. Після цього Ірина Орлова вибігла на вулицю, трясучись, поправляла на собі оляг і розказала про випадок закордонним кореспондентам, які у великому числі зібралися були біля судового будинку з надією дещо довідатись про хід процесу, бо їх до залі не впустили. Панує загальна опінія, — пише кореспон-

(Закінчення на ст. 6-ій)

ПОМЕРЛА СВ. П. ЛІДІЯ КЛИМЧУК

В Торонто, Канада, 17-го травня ц. р. померла св. п. Лідія Климчук. Похорон з Williams Funeral Chapel, 665 Spadina Ave., Toronto, в суботу, 20-го травня, о год. 8:30 рано до церкви св. Николая при Queen and Bellwood Ave., і опісля на цвинтар Richwood Cem., Toronto North.

Осиротила мужа Богдана, синів Павлусика і Івасика, Батька о. Николая Маковельського, 3-ох братів, 2 сестри та швагерку Ірину в ЗСА.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

З НАГОДИ 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

...Щоб нашому роду не було переводу.

„Козацькому роду нема переводу!" — скільки то справжніх „козацьких" прикмет, зокрема завзяття, гордости і надії висловлено в цьому давньому українському прислів'ї! І яке ж воно вірне, як подумати про всі ті безчисленні загрози і труднощі, що їх зустрічав цей наш козацький рід на своєму історичному шляху!

Можна сміло твердити, що й подана в заголовку цього коментаря парафраза цього прислів'я була головним стимулом для створення на американській землі 84 роки тому Українського Народного Союзу та стала його головною ціллю: аби нашому роду не було переводу! Це відчувається вже в першому заклику о. Григорія Грушки, основоположника і першого редактора сьогодні вже „майже" 85-літньої „Свободи", коли він уже в 4-му числі „Свободи" з 1-го листопада 1893-го року писав, що „...для нас, тут розсіяних українців, треба народної організації, себто такого братства, такого всенародного об'єднання, до якого кожний українець, де б він не був, як далеко він не жив би, повинен до того братства, до тієї великої української родини-сім'ї належати". Ще більше духом козацького роду прозвучало надруковане в „Свободі" з 1-го березня 1894-го року тріюмфальне повідомлення, що вже „Совершишася", що „в День Батька нашої Країни Юрія Вашінгтона, 22 лютого... важливий крок уже зроблено, Український Народний Союз уже засновано, український нарід воскрес із мертвих в Америці..."

Велика і ще більша ділами історія УНСоюзу це по суті одна велика хроніка зусиль власне для того, „щоб нашому роду не було переводу". І не треба бути великим знавцем сьогоднішньої ситуації, як у нашій громаді на поселеннях, так і — сказавши прийнятою фразою — в поневоленій, але нескореній Україні, щоб прийти до висновку, що сьогодні може більше, ніж будь-коли досі потрібно мобілізувати всі наші сили і ресурси власне на те, „щоб козацькому роду не було переводу".

Ніхто не може в цьому відношенні зробити більше, як Український Народний Союз. Це потверджує однаково минуле, як і сучасне. Всі головні атрибути в тому змаганні, зокрема: ідея і велика традиція минулого та людський і матеріяльний потенціял, як і самі найбільш пригожі для такої акції система та організаційний характер та рамки в розпорядженні власне Українського Народного Союзу.

Очевидно, що УНСоюз, як і кожна вільна установа у вільній системі, мав колись і має сьогодні свої труднощі і обмеження. Але, як кажуть мудрі люди, труднощі на те й існують, щоб їх перемагати. Це робив УНСоюз у минулому і немає причин сумніватися, що так станеться і сьогодні та буде в майбутньому.

29-та Звичайна Конвенція УНСоюзу, що відбудеться протягом наступного „Українського Тижня" в Пітсбургу, запише нову світлу сторінку в історії цієї великої і славної установи, як в своїх нарадах і рішеннях завжди матиме на увазі з одного боку незрівняно велику спадщину, яку свого часу толішній головний предсідник Дмитро Галичин окреслив, як „Союз ідей, праці та інтересів", а з другого боку керуватиметься історичною місією УНСоюзу: щоб нашому роду не було переводу! Цього з надією очікуватимуть та напевно від серця і душі бажають 29-ій Конвенції не тільки всі члени УНСоюзу і вся наша Громада, але, цілком певно, і наш нарід на рідній землі.

Терор і беззаконня в СССР

В понеділок, 15-го травня ц. р., засоби масової інформації і політичні центри світу знову голосно заговорили про терор і беззаконня в комуно-московській імперії, тим разом у формі багатьох політичних процесів, що їх цілком слушно дружина одного з підсудних, проф. Юрія Орлова, який був основником московської Групи нагляду за виконанням Гельсінкської угоди, називає „суцільною комедією, або цирком зі сумним спектаклем". Ірина Орлова при тому ствердила, що на суді її чоловіка виступали особи в ролі свідків і ні один з них не говорив правди, а тільки переказував завчені фрази, що їх одержав від органів КГБ. Вчені твердили, що совєтський уряд не порушує Гельсінкської угоди; лікарі-спеціялісти заперечували факти, що уряд СССР використовує науку психіятрії для політичних цілей; керівники і медичний персонал концентраційних таборів казали, що умовини в таборах добрі і що твердження Орлова й Груп спротиву є „суцільною антисовєтською пропагандою". Такі й подібні свідчення ставиться у противагу правді, яку намагаються показати совєтським громадянам і людям у країнах вільного світу численні дисиденти, а в першу чергу Групи нагляду за Гельсінкською угодою. В обличчі такої зливи неправдивих свідчень, заборони користуватися судовими матеріялами, обмеження права власної оборони — підсудним фактично нічого не залишається, тільки спостерігати цю пресумну совєтську драму, виповнену трагізмом, несправедливістю, шахрайством, обманом, обмеженням свободи і неперевершеним цинізмом та знущанням над людиною.

В столиці Грузинської ССР Тбілісі перед совєтським судом станули також два члени Групи нагляду за Гельсінкською угодою, Звіяд Гамсакурдія і Мераб Костава, яких комуно-московські окупанти судять не так за приналежність до Гільсінкських Груп, як за їхній грузинський націоналізм і постійний вияв національного почування, що в розумінні московських окупантів рівняється націоналізмові, за який вони гостро карають, стосуючи найвищі виміри кари, щоб таким способом відстрашити тих, які захотіли б іти слідом „затаврованих".

Очевидно, що вся ця судова комедія не має нічого спільного з будь-яким правосуддям. Все це є, як слушно каже Ірина Орлова, судова комедія, яка нагадує усім найгірші сталінські часи. Факт, що на такі судилища совєтські чинники не допускають навіть офіційних представників закордонних держав, які вдержують приязні дипломатичні зв'язки з Совєтським Союзом, свідчить, що кремлівські верховоди хочуть за всяку ціну ізолювати ці видовища від зовнішнього світу. Але, як би вони не ізолювали, як би не замикали на чотири замки судових заль, виповнених КГБівською публікою, правди їм не вдасться приховати. Про неї вже довідалися на Заході і заговорили не тільки про нові совєтські беззаконня, але також про зміцнення КГБівського терору, на якому вдержується московська імперія.

Роман Рахманний

ПРІОРИТЕТ „УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИКА"

Навіть найрозсудливіший читач з жалем скаже, що механічне передруковування текстів, закликів і літературних спроб дисидентів у нашій вільній пресі спричинило однорейковість громадської думки. Витворилося неправильне враження, що, мовляв, це єдина і найважливіша справа для сучасної понад двомільйонової української громадськости у світі. Це помилка.

Ось напр. належної, своєчасної уваги громадськости не привернула до себе трагічна ситуація української історіографії в Україні під контролею російських та українських марксистів-ленінців.

Протягом першої половини 1970-их років обсяг тематики української історіографії звужено „до нікуди". На список т.зв. небезпечних тем, досліджень і аналітичних праць попало навіть Запоріжжя — українське військо з її народно-республіканським стилем самоуправління.

Історичні джерела, конечні у вивченні історії України, підлягають новому „перегляДові" політичних наглядачів. Автори есеїв, статтей і довідок в київському „Українському Історичному Журналі" то й роблять, що вигребуть навіть найбільш недоладні ознаки й подробиці комуністичного руху в Україні 19-го століття та послідовно розколюють на клясові конфлікти всяке культурно-громадське і соціяльно-політичне явище в українському суспільстві під російською, австрійською, угорською чи згодом польською і чеською займанцинами.

Мета проста і ясна: переконати українців останньої чверті 20-го століття в тому, що, мовляв, українське національна культурно-політична думка ніколи не скристалізувалася довкола ідеї самобутности і державної самостійности... все це були тільки соціяльно-економічні конфлікти серед маси „піску", що українцями зветься.

Запорізький табір

Єдиний „запорізький табір", що зімкненими возами та зброєю української наукової думки ставить опір тому наступові московських пiскомішалок і робить проґрес в ділянці історіографії, це — „Український Історик". Ось уже 15 років — без ніяких державних чи суспільних дотацій — група ентузіястів української історичної правди веде той бій з українських позицій.

Саме не бувши пов'язаним з жадною американською чи канадською університетською установою, „Український Історик" може на ділі зберегти незалежність українського дослідження і висновків. Навіть найбільш „ліберальна" чужа установа якоюсь мірою нав'язує свій підхід, свою методику і часто свої апріорні висновки — зокрема в такій „спірній" справі, як українська.

Не зважаючи на болючу нестачу фондів, редакційна група „Українського Історика" спромоглася випустити у світ понад пів сотні чисел журналу, в якому висвітлюються, аналізуються та в українській синтезі уточнюються історичні процеси на території України всіх епох. Питання, що досі ждали на своїх дослідників, саме в тому журналі знайшли своє відповідне обговорення.

Згадати б от хоча б есей проф. О. Оглоблина про „Берлінську місію Капніста 1971 року". Наш учений розкрив єхидність лінії совєтських істориків в оцінці тієї великої події в житті української державницької еліти і водночас показав ненауковий аналіз тієї події у працях деяких американських дослідників, що боронять „історичну цілість" Росії в будь-якому виді.

У 54-му випуску „Українського Історика" знаходимо не лише есеї на такі звойовані теми, як „Київська Русь" (за яку мусять воювати українські історики ще й досі!), але й такі недосліджені теми, як роля запорізьких козаків у персько-турецьких стосунках (проф. Ол. Баран) чи „господарський розвиток українців у ЗСА"...

Цінним додатком у тому випуску є нарис В. Шандора про трагічну спробу угорця ірляндського роду обороняти українське населення перед економічним і політичним гнобленням мадярів. Нарис гідний перекладу на чужі мови, щоб більше людей дізналися про свого „зраненого брата" — закарпатських українців під володінням корони св. Стефана...

Це рішення читачів

На кожній ділянці є різні пріоритети. В діяльності українців Америки, Канади, Австралії чи Англії ще важливіше визначити свої пріоритети, бо їхні фонди і людські ресурси обмежені та мабуть уже не зростають, а кількість витрат і потреб дедалі збільшується. Нерозсудливо!

На фронт наукової боротьби, оборони і наступу в нас мусять бути людські та матеріяльні ресурси. Без наукової артилерії, літаків, ракет і дрібної зброї, та під нальотами совєтської псевдонауки і її наємників, українська справа втратила б свою міжнародну актуальність і вагомість.

Вважаю, що „Український Історик" має пріоритет у плянуванні наших витрат на різні українські справи. Наші громадські установи, що мають значні фонди на розвиток української культури, повинні перейняти на себе основну частину утримання того журналу. Про ширшу підтримку повинні подумати читачі.

Михайло Кушнір

КОШМАР СОВЄТСЬКОЇ БЮРОКРАТІЇ

I

Москва, бажаючи унаглягнити, яких то велетенських благ зазнала Україна під її окупаційним режимом, раз-у-раз наводить статистичні дані індустріяльного розвитку України з-перед 60 років і протиставить їх сьогоднішнім досягненням. Отже, порівнювання актуальних умовин життя з життєвою стопою з-перед 60-ох років — є анархізмом, особливо, коли здобуті таким шляхом показники вважається мірою розвитку. Єдиною мірою може бути порівнювання нашого темпа розвитку з тим, що діється в інших країнах тієї самої індустріяльної потенції. Як відомо, віддалення, що відділяє Україну від тих країн, збільшується з кожним роком.

Економічний потенціял України був довший час могутніший ніж деструктивна сила московсько-совєтської системи. Поступ, у порівнянні з двадцятими роками, доконався, не зважаючи на це і всупереч тому, що робила Москва в Україні. Одним з історичних чинників деструктивної сили московсько-совєтської системи в Україні є вбивання здібностей і можливостей творчої дії людини.

Коли розглядати проблему необхідних умовин творчого діяння людини, то тут можна відмітити такі важливі моменти, як зосередження енергії на цілі творчости, доступ до необхідних матеріяльних засобів, свобода вибору шляху та правдоподібність здобуття бажаного еквіваленту.

В сучасній підсовєтській Україні не існує об'єктивна можливість виявлення своїх творчих сил. Єдиною ціллю, на якій учені можуть сконцентрувати свою творчу дію — це ціль, визначена московською режимною бюрократією. Енергія творців може вповні виявитися для потреб поліції, війська і т. п. Але не всі хочуть і не всі можуть працювати в цих ділянках. Що діється з іншими?

Хто вибирає шлях творця-індувідаліста, працюючого самостійно і на власний рахунок, оманюючи себе, що таким способом забезпечить собі максимум свободи, цей тим самим починає повільне самовбивство, або в найліпшому випадку, запроторює себе в монастирській келії, з найсуворішими правилами. Манастир — для тих, що працюють в ділянці, яка не вимагає конечної опори на господарський і організаційний чинники, отже, для мистців і мислителів. Якщо хтось погоджується на перспективу творення до „шуфляди", акцептуючи всі життєві консенквенції тієї децизії, той, назагал, може без більших перешкод сконцентруватися на своїй праці.

В інших ділянках — в науці, техніці — всюди там, де творчість вимагає щораз розвиненої матеріяльної бази, індивідуаліст засуджує себе на швидке банкрутство, на фінансову поразку і на технічне заламання. Правда, в першому етапі своїх праць може зосереджуватися на досягнення цілі, але приходить момент, коли суспільна акцептація того, що осягнув, є необхідна для дальшої творчости. На цьому етапі виростає перед ним мур байдужости. Що ж тоді робити? Хіба бити головою об мур, але відомо, що від цього тріскає голова.

В такій збюрократизованій системі немає місця на дію поза бюрократичним апаратом.

Багато людей розуміє це і, бажаючи запевнити собі реальнішу можливість діяння, підпорядковується цьому апаратові, стає його частиною. Вони стають жертвою іншої омани: — що за ціну резигнації зі свободи вони зможуть принаймні зосередити енергію на здійснюванні деяких цілей. Але скоро виявляється, що вони можуть зосередити тільки малу частину енергії на цих цілях діяння. Велетенська її частина спалюється в безплідних діях, що намагаються безуспішно подолати бюрократичний опір.

Жахливий феномен бюрократичного опору характеризують головно три елементи. Першим із них є розбіжність між сповидною і дійсною ціллю кожної бюрократичної організації в Україні. Сповидна ціль унаглядненa в назві організації й її офіціяльній програмі. Дійсна ціль — це збереження і скріплювання влади московської верхівки бюрократичної піраміди. Діяння організації завжди є підпорядковане дійсній цілі; в кожному разі, передпосилки, що виникають з тієї цілі, завжди мають першенство перед фаховими передпосилками спеціялістів.

Творець, приміщений внутрі бюрократичного апарату, стає жертвою непорозуміння, вважаючи сповидну ціль дійсною ціллю. На цій основі розвивається діяльність, яка стає або байдужа для дійсної цілі, або з нею суперечна. В цьому моменті натрапляє на опір.

Другим елементом, що характеризує бюрократичний опір, є централізація бюрократичного апарату. Максимальна централізація є одним із стовпів монополю влади червоної Москви. В стосунку до творців це має важкі консеквенції: кожна інновація залежить від рішень горішніх районів апарату, часто його вершка. А вирішують люди, може компетентні в своєрідній техніці правління, але звичайно зовсім некомпетентні в даній виспеціялізованій ділянці. Виєднання децизії, згідної з інтенцією творця, навіть у найсприятливіших обставинах, залежить в тій ситуації від випадку. Бо спеціялістичні аргументи творця є недоступні для рішаючого.

Третім елементом, що характеризує бюрократичний опір, є рутинізація бюрократичного апарату. Є це явище, віддавна відоме в соціологічній теорії бюрократії, яке в Україні виступає з особливою силою.

Роберт Мертон (Robert K. Merton: „Reader in Bureaucracy", Chicago, 1952) — увів поняття „переміщення цілей" в бюрократичному апараті. Бюрократична організація накидає персоналові розпорядження, що їх ціллю є запевнення необхідного конформізму діяння в стосунку до програми тієї організації. В ході діяння бюрократів виникає в них елюціональне переміщення цілей; вірність бюрократичним розпорядкам, скрупульозність і дріб'язковість в їх стосуванні, поступово перестають бути засобом до осягнення цілі організацій, до здійснювання її офіціяльно й неофіціяльно зформульованої програми, але стає ціллю самою в собі.

У подавляючій більшості існуючих сьогодні в світі організацій приписи є з природи речі статичні, закладають продовжування якогось status quo. Переміщення цілей уштивнює організацію, веде її до зрутинізовання, обмежує здібність пристосуватися до змін у зовнішньому світі, як і внутрі самої організації. Коли вжити терміну з ділянки політики, то можна сказати, що механізм переміщення цілей надає організації реакційний характер.

Кожна творчість несе з собою елемент інновації, зміни. Творець, заплутаний в систему бюрократичної організації, є приневолений зужити значну частину своєї енергії на поборювання бюрократичного опору. Дуже часто, вже після короткого часу виявляється, що йому бракує вже енергії на творчу діяльність.

Побіч бюрократичного опору виступає теж з великою силою інший чинник, що унеможливлює концентрацію енергії на цілях творчости. Є це опір людей, які почуваються загроженими конкуренцією. Сам факт, що в тій самій інституції, в тій самій ділянці появляється і виростає хтось визначний — середовище відчуває як небезпеку. Щоб зрозуміти механізм тієї реакції, треба собі усвідомити, які процеси селекції доконуються при переходженні на вищі щаблі бюрократичної ієрархії, в кожній ділянці, і яка велика диспропорція існує між шансою авансу та числом кандидатів на аванс.

[Продовження буде]

З НАШИХ БУДНІВ

ВИШИВАНА КОНВЕНЦІЯ

Може тиждень, а може й два до нашої конвенції я відвідав моїх добрих сусідів і земляків з Бібрецького повіту, панства Татухів, і ще раз упевнився в їхньому гарячому патріотизмі, що проявляється в журбі за долю українського народу на Рідних Землях. Оце, для прикладу, пан Татух прочитав недавно статтю, що відвічний лютий ворог не тільки не дає молитися в Краю нашим братам і сестрам, але й забороняє їм носити вишивані сорочки! Це спонукало моїх земляків до пожвавленої дискусії, а то й заставило їх винести в цій справі відповідну резолюцію.

— Ми вичитали в „Свободі", — мовив пан Татух, знявши з носа окуляри, що ти їдеш на конвенцію до Піттсбурґу, отож ми хочемо, щоб ти знав, які в нас суть претенсії до Союзового парляменту. В той тяжкий час, коли москалі знущаються над нашим народом, що карають його навіть за вишивану сорочку з гарасівкою, — ми тут, на еміґрації, не сміємо спати на волі, як писав Тарас Шевченко, а мусимо щось робити! То замало, що пані з Союзу Українок зроблять раз до року Вишивані вечерниці! Нам треба зорганізувати масову вишивану маніфестацію, щоб світ почув нас і побачив у вишиваних сорочках. А добрий приклад всій громаді повинні дати ви, делеґати на 29-ту Конвенцію УНСоюзу! Всі ви, як один муж, разом з Головним Урядом і почесними його членами, маєте явитися в Піттсбурґу у вишиваних сорочках!

— Чекай, чекай, — перебила його в цьому місці дорога землячка. — Делеґати мають бути у вишиваних сорочках, а делеґатки у вишиваних блюзках чи сукенках. То залежить, яку фіґуру делеґатка посідає і що котрій краще пасує. Така, скажемо, фіґурантка, як головна касирка Уляна Дячук, може безпечно затягнути на себе вишивану міні-сукенчину. А вже нашим сеньйоркам я би не радила так одягатися.

—Велл, — зідхнув пан Татух, — таку саму проблему з фіґурою буде мати теж і не один з делеґатів... Декого так Америка змарнувала, що грудь йому запалася, а реміння застібнути не годен! Такий міг би затягнути на груди лише вишиваний передок, а сорочка може бути цівільна. В пожарному випадку, як хтось не має такого передка, нехай почепить собі на шию бодай вишивану краватку.

— А я бим дуже любила, — заявила пані Татушиха, — якби предсідник конвенції вбрався так, як одягається Василь Авраменко на всякі паради: щоб мав і вишивану сорочку, і чумарку, та й ще козацьку шапку на голові!

— Що дай, Боже, амінь! — закінчив розмову пан Татух.

Ікер

Марія Душник
Заступниця УНС

УНС І УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО

Хоча Міжнародний Рік Жінки відзначувано офіційно в 1975 р., „Декаду для Жінок" назначено від 1976 до 1986, і в тому то часі жіноцтво цілого світу відзначуватиме свою ролю й значення у суспільно-культурному та політичному житті різними програмами та імпрезами. Українські американські жінки братимуть участь в тих відзначеннях через їхні організації.

Протягом десяток років Український Народний Союз (УНС) або „Союз," як ми привикли говорити, піддержував та співпрацював з нашими жіночими організаціями, даючи їм місце в союзовій пресі для пропаґування їхніх ідей та звітування про їх многогранну діяльність. Тим способом, ми допомогли безмірно у їх зрості та розвиткові і тепер, з поширенням жіночих організацій, про їх діяльність преса УНСоюзу пише багато більше й обширніше.

Тепер, Український Народний Союз звертається до наших провідних жіночих організацій з пропозицією співпрацювати та брати участь в діяльності УНСоюзу.

Хоча багато наших жінок є членами УНСоюзу, тисячі українських жінок ще не є в Союзі, або якщо вони є членами, не мають достаточного забезпечення. Тому ми постараємося подати коротко різні аспекти діяльности УНСоюзу та користі із забезпечення в ньому.

Багато жінок може питати, чому вони потребують забезпечення й чому саме в Українському Народному Союзі. Розуміється, на це є багато причин.

Поперше, це фінансове забезпечення жінок різного соціяльного становища — господинь, жінок, що працюють в різних галузях промисловости, торгівлі та професійних організаціях, та жінок, що є головами родин, і самітних жінок. Жінки, подібно як чоловіки, повинні мати життєве забезпечення на місце прибутку, який пропаде на випадок смерти для спадкоємців та на покриття зобов'язань зв'язаних із коштами шпиталю, похорону та інших видатків.

Сьогодні більше як 40 відсотків американських жінок (35 мільйонів) працює та вкладає до бюджету родини; рівнож є велике число працюючих матерів, як теж жінок, голов родини (одна жінка на кожних 13 родин), і те число зростає з кожним роком. Ці жінки, як єдина остоя їхніх родин, із збільшеними фінансовими відповідальностями для забезпечення своїх дітей, батьків тощо, повинні мати певне забезпечення. Рівнож, для жінки чи голови господарства, працю якої оцінюють на $13,000 річно, забезпечення є абсолютно конечним. На випадок її смерти, життєве забезпечення буде джерелом певного доходу для родини. Якщо працююча жінка помре, то втрата її доходу для родини мусить бути запевнена для вдержання життєвого рівеня. Самітні жінки також потребують забезпечення, яке можна одержати досить дешево під час молодих літ; вони можуть мати на удержанні батьків або інших членів родини; які повинні бути забезпечені.

Роди забезпечення

Існують різні роди забезпечення, як наприклад, забезпечення на ціле життя, вивінувальне забезпечення, забезпечення термінове та акцидентове забезпечення.

Термінове забезпечення дає забезпечення на 5 чи 10 літ, та є відносно дешеве для жінки чи обох батьків, воно забезпечує тоді коли діти ще є малі та ходять до школи. Найнижча сума, на яку можна забезпечитися цією грамотою є $5,000, але можна також забезпечитися до $50,000 залежно від віку. Перед вигасненням цієї грамоти, її можна змінити на інший рід забезпечення.

Забезпечення на ціле життя дає забезпечення членові так довго, доки він живе. Його вкладка постійно така сама. В протилежності до термінового забезпечення, забезпечення на ціле життя та всі інші роди забезпечення нагромаджують готівку, яку член може одержати при відтягненню своєї грамоти. Позички можна затягати на всі роди забезпечення, з виїмком термінового та акцидентове забезпечення, на 4 відсотки та до висоти нагромадженої резерви.

Вивінувальне забезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Кляса Е-20): Повна сума забезпечення платна за життя у двадцяту річницю грамоти або й вчасніше, в разі вчаснішої смерти члена. Є також Кляса Е-65.

Існує також забезпечення платне по смерті з вкладками до 65-го року життя (Кляса Р-65).

Є також забезпечення платне по смерті з вкладками протягом 20-ох років (Кляса Р-20).

Подвійне забезпечення до 65-го року життя (Кляса ДП-65). Повна сума забезпечення платна по смерті, якщо вона наступить до річниці видачі грамоти ближчої до 65-их уродин члена.

Акцидентове забезпечення (АДД) є платне по смерті в наслідок нещасливого випадку або за втрату частин тіла чи зору, спричинених нещасливим випадком. Сума забезпечення виносить $5,000.

* * *

Родичі, які хочуть забезпечити своїх *дітей* в УНСоюзі, мають до вибору цілий ряд молодечих грамот, виданих до 15-го року життя. між ними кляси П-20, — забезпечення платне по смерті, з вкладками протягом 20-ох років.

Е-20 — забезпечення, платне за життя по 20-ох роках, з вкладками протягом 20-ох років.

Е-20 — забезпечення, платне за життя в 65-му році вкладками до 65-го року

Е-20 — забезпечення платне за життя у 18-му році життя, з вкладками до 18-го року життя, видаване тільки до 10-го року життя.

Нова кляса, ТР-65, у віці 0-15 року: *одноразова* вкладка в сумі $75.00 запевняє дитині термінове життьове забезпечення на суму $1,000 до її 23-го року життя. Після цього молода людина автоматично, без додаткового ствердження стану здоров'я, є забезпечена на суму $5,000. Ця грамота є платна до 65-го року життя.

Т-16 — термінове забезпечення, платне по смерти, важне до 16-го року життя.

Крім того, УНСоюз має ще додаткові роди забезпечення, які можна долучити до основних грамот забезпечення.

Спеціяльне забезпечення дає „Пейор Бенефіт Райдер," цебто таке додаткове забезпечення, яке має на меті звільнити молодих членів від плачення вкладок на випадок смерти осіб, які за них платили вкладки, і тому з цього може користати тільки молодь до 21-го року життя (цебто молодий член не буде платити вкла-

(Закінчення на ст. 6-ій)

ПРИВІТ І НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ ДЕЛЕҐАТКАМ І ДЕЛЕҐАТАМ 29-ої КОНВЕНЦІЇ УНС!

ПРОЄКТИ І ПРОПОЗИЦІЇ ДЛЯ 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

ПРОЄКТИ І ПРОПОЗИЦІЇ

змін і доповнень статуту та резолюцій і рекомендацій делеґатів Філядельфійської Округи УНС, приготовані згідно з нарадою делеґатів 14-го квітня 1978 р.

Статтю УІІ, стор. 84, після & 110, додати & 110 а.

Округи та Окружні Комітети.

Відділи УНСоюзу можуть творити Округу на території, визначеній Головним Екзекутивним Комітетом та за згодою Головного Екзекутивного Комітету на рекомендацію Організаційного Відділу УНСоюзу.

Управа Окружного Комітету УНСоюзу є вибирана на звичайних річних загальних зборах Округи, в складі, залежно від потреби, від 3-ох до 9-ох осіб: голова, містоголова, секретар, скарбник, організаційний референт, пресовий референт, хронікар та вільні члени Управи.

В склад управи Окружного Комітету входять з уряду члени Головного Уряду УНСоюзу, які постійно замешкують на терені Округи.

Звичайні загальні збори вибирають також Контрольну Комісію Округи в складі 3-ох до 5-ох чоловік.

В загальних річних окружних зборах чи в надзвичайних зборах Округи мають право брати Відділи, члени Округи, заступлені: головами, секретарями та скарбниками Відділів або їхніми заступниками.

Статтю УІІ а, стор. 84, додати окремий параграф: & 110 б.

Український Народний Союз є повноправним і виключним власником уділів Української Національної Корпорації Дому УНС (Юкрейнієн Нейшенел Ирбен Ренювел Корпорейшен).

5-членну дирекцію цієї Корпорації покликає Головний Уряд на своїй річній нараді.

Контрольна Комісія УНСоюзу є теж контрольним органом для дирекції Корпорації.

Зміни статуту, запропоновані Головним Урядом УНСоюзу для Корпорації, мають бути введені в життя дирекцією Корпорації на протязі 1-го року.

Статтю II, стор. 24, & 25, г.

Ухвалення таких справ, які можуть бути запропоновані для добра Союзу у формі резолюцій і рекомендацій.

Додати:

Резолюції це такі ухвали, що їх Головний Екзекутивний Комітет та Головний Уряд є зобов'язані виконати, і рекомендації, себто такі ухвали, що їх Головний Екзекутивний Комітет та Головний Уряд візьмуть під увагу для виконання.

За невиконання резолюцій член Головного Екзекутивного Комітету може бути завішений в урядуванні Головним Урядом на внесок Контрольної Комісії.

При кожній ухвалі Конвенції — рід ухвали повинен бути точно окреслений Президією конвенції.

Статтю II, стор. 13-14& 8.

& 8. Кожний правно встановлений, повноправний Відділ УНСоюзу, що має 100 або більше членів, які платять вкладки до Братського Фонду УНСоюзу є управнений до заступництва і голосування в усіх справах, які будуть порушувані на конвенції, а саме: Відділи, що мають від 100 до 199 членів включно вибирають 1 делеґата, від 200 до 399 членів включно — 2 делеґатів, від 400 до 999 членів включно — 3-ох делеґатів, 1,000 і більше членів — 4 делеґатів. Кожний делеґат є управнений до одного голосу. Жадний Відділ не може бути управнений до більше чим чотирьох голосів.

Уступ: „Відділ, який має менше ніж 75 членів ...... аж до: „з іменами і адресами їхніх урядовців" пропустити і дальше:

Кожний вибраний на конвенцію делеґат є зобов'язаний приєднати для УНСоюзу в конвенційному році принаймні 10 нових членів. Якщо делеґат такого числа членів не приєднає, то він не може бути вибраним делеґатом на наступну конвенцію.

Статтю УІІ, стор. 76 Секретар, & 96 додати при кінці параграфу:

„Якщо секретар на протязі 2-ох років не зорганізує для УНСоюзу жадних нових членів, то він не може бути кандидатом на секретаря на третій рік. У такому випадку Організаційний Відділ УНСоюзу прийме заходи для скликання загальних зборів і вибору нового секретаря".

Статтю III, стор. 28, & 32.

Після 9-го рядка знизу, що кінчиться: „і також на конвенції". Додати:

Компетенції і обов'язки головного редактора і керівника (менаджера) в-ва „Свобода" є обняті окремим правильником, який схвалює Головний Уряд УНСоюзу.

Пропоновані резолюції на 29-ту Конвенцію УНСоюзу

1. Зобов'язати Головний Екзекутивний Комітет УНСоюзу виконати постанову 28-ої Конвенції, збільшуючи об'єм органу УНСоюзу „Свобода" до 8-ми сторінок.
2. Забезпечити реґулярну появу „Трибуни УНСоюзу" — щомісячно.
3. Поробити заходи для появи „Канадської Трибуни УНСоюзу" принаймні раз на квартал.
4. Зобов'язати в-во „Свобода", Головний Екзекутивний Комітет та Культурну Комісію УНСоюзу для зложення та зреалізування видавничого пляну УНСоюзу, принайміні на одну каденцію (1978-1982).
5. Збільшити кадри Організаційного Відділу обласними організаторами та асистентом головного організатора УНСоюзу.
6. 29-та Конвенція вибирає 5-членну Комісію, яка на протязі 20-ох років проведе всесторонню студію:
   1. Для структуральної перебудови УНСоюзу
   2. прямої вплати вкладок до централі УНСоюзу членами (дайрект біллінг)
   3. Об'єднання Братських Союзів
   4. Будови мотелю на Союзівці
   5. Заступлення виборности членів Головного Екзекутивного Комітету на конвенціях — покликанням (чи вибором) цих членів /7/ Головним Урядом УНСоюзу.

Рекомендації, пропоновані нарадою на 29-ту Конвенцію УНСоюзу

1. Збільшити фонд на уділювання гіпотечних позик для членів
2. Виплату хворобової допомоги допустити після 3-місячної хвороби члена.
3. При виплаченні полісах задержати дивіденду членам у висоті 5 дол. за 1,000 дол. забезпечення.
4. Виплачувати винагороду Округам за виконання квоти у процентовому відношенні до виконання, приймаючи основну ставку: 2.00 дол. за члена при 100% виконанні пляну-квоти.
5. Організаційний Відділ УНСоюзу у призначуванні нагород буде брати до уваги законні обмеження в приділюванні членів секретарями стейту Пенсильвенії так, щоб вони могли користати з усіх нагород рівнорядно зі секретарями інших стейтів.

За Управу

Петро Тарнавський, голова — Василь Колінко, секретар

ПРОЄКТ

змін і доповнень статуту УНСоюзу, пропонований 27-м Відділом УНСоюзу на 29-ту Конвенцію.

Пропонуємо ухвалити такі зміни і доповнення статуту УНСоюзу:

1. Змінити постанову статті II. параг. 7 в той спосіб, щоб Звичайні і Надзвичайні Конвенції УНСоюзу відбувати на Союзівці в Кергонксоні.

Причини:

а) Союзівка після розбудови зможе без труднощів перед сезоном організувати приміщення для Конвенцій з дуже значними заощадженнями.

б) Відбування Конвенцій в більших містах ЗСА досі не принесли нашій установі жадних успіхів, а тільки наражували її на надмірні витрати.

2. Постановити, що приписи статті II параг. 14 і статті III параг. 34 в справі дієт делеґатів не відносяться до головних урядовців УНСоюзу, які згідно зі статтею II параг. 25 побирають постійні платні, ухвалювані кожночасною Звичайною Конвенцією.

Причини:

а) Дієти делеґатів є їх рекомпензатою за втрачені в часі Конвенції доходи чи заробітки, а такої втрати платні головні урядовці тепер не понесуть.

б) Є самозрозумілим, що екзекутивним платним головним урядовцям УНСоюзу, в часі їх урядування поза їх постійним місцем праці в Головній Канцелярії, належиться зворот коштів подорожі й інших видатків в тому і репрезентаційних), але не з титулу т. зв. дієти делеґатів, яку для здорової фінансової господарки і балансу сил поодиноких органів УНС, належить трактувати окремо.

3. Доповнити в статті II параг. 16 точку б/ в той спосіб, що до Статутової Комісії в складі 5-ох осіб належить призначати бодай 2-ох членів із правничою освітою.

Причини:

Статутова Комісія розглядає в більшості справи юридичного порядку і буде без сумніву корисним, якщо в її складі будуть фахівці-юристи.

(Для прикладу можна навести, що в американському Конґресі майже половина його членів є правниками).

4. Доповнити статтю II параг. 26 в той спосіб, що платний службовик УНСоюзу вибраний головним урядовцем повинен на час його каденції в характері головного урядовця бути звільненим із його службового становища.

Причини:

а) Головний урядовець не може бути незалежним, якщо він, як службовець мусить виконувати зарядження інших головних, звичайно екзекутивних, урядовців. Практика останніх років це потвердила.

б) Такому головному урядовцеві майже неможливо уникнути конфлікту між його власним інтересом службовця і його урядовими обов'язками для добра організації (гл. приписи статті II параг. 29 статуту).

5. Уточнити і доповнити постанови статті IУ параг. 52 точка г/ як слідує:

а) Зрівняти обі статті /дорослих чоловіків і жінок/ відносно обов'язку передплати офіційного пресового органу УНСоюзу з тим, що члени, які не володіють українською мовою, повинні передплачувати бодай англійське видання „Свободи".

б) Впровадити засаду родинної передплати для всіх членів одної родини, що живе разом, але окремі передплати для дорослих членів родини, які живуть окремо.

в) Забезпечити всіх членів УНСоюзу рівновартними виданнями його пресового органу в обох мовах (українській і англійській) з тим, що відомости і матеріяли про працю УНСоюзу та про важливі справи загальнонаціонального значення треба містити в обох виданнях рівночасно.

а) Конечно є здержати загрозливий спадок членських передплат офіційних видань УНСоюзу (за останніх 12 років число обов'язкових передплат „Свободи" впало із 14,425 в 1965 році до 10,322 при кінці 1977 року. Англомовний часопис „Свободи" в 1977 році мав тільки 769 членів передплатників!)

б) Постійне зменшення передплат пресових видань УНСоюзу є наслідком проти-статутового, шкідливого для УНСоюзу і самогубного для всієї української спільноти рішення Головного Уряду, яким цілковито звільнено членів УНСоюзу, роджених в Америці і членів канадських громадян від обов'язку передплати „Свободи", чи її англомовного видання взагалі!

Це незаконне рішення належить негайно змінити, бо в протилежному випадку, за кілька років, не стане вже членів УНСоюзу роджених поза Америкою і тоді „Свобода" перестане існувати.

(У повищій справі предсідник 27-го Відділу ще 12-го травня 1975 року вніс обширне письмо до Головного Уряду УНСоюзу, який на своїх річних нарадах в тому ж році вирішив передати, порушені в тому письмі, справи Головному Екзекутивному Комітетові та Статутовій Комісії надходячої Конвенції, але нам невідомо, чи і як те рішення Головного Уряду УНСоюзу виконано).

За Управу 27-го Відділу УНСоюзу

В. Сенежак, предсідник — Л. Олесницька, секретар

Ново прибулі члени

Три генерації. В другому ряді дідусь Юрій Іванків і син Богдан. В першому новоприбулі з України сини Богдана: Зеновій, Юрій і Орест.

Між численними новими членами УНСоюзу, що їх придбали сотні Відділів в ЗСА і Каннаді, оцим відмічуємо новоприбулу родину інж. Богдана Іванкова, що з синами: Юрієм, Зеновієм і Орестом вступили до 214 Відділу при УСВТ „Чорноморська Січ". Інж. Б. Іванків, закінчивши 10-річку в Надвірній, вступив до Технічного Інституту в Дрогобичі, після якого відбув успішні студії на Львівському Політехнічному Інституті в ділянці геології. По закінченні студій працював в Україні на Долино-Бориславських нафтових полях.

Завдяки наполегливим стараннім свого Батька Юрія Іванкова, інж. Богданові Іванкові разом із цілою родиною пощастило переїхати до ЗСА.

Під сучасну пору інж. Іванків вже працює, а діти Зеновій і Орест ходять до української парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, наймолодший Юрій до Рідного садочку тієї ж школи. Зеновій і Орест наполегливо тренують в наймолодшій дружині копаного м'яча УСВТ „Ч. Січ" під проводом теж ново-прибулого з України професійного тренера — Ігоря Чупенка.

Щасливий батько і дідусь, Юрій Іванків, якому вимково вдалося вирвати свого рідного сина з родиною з совєтського пекла, відомий кол. підприємець і спортовий діяч. Ще перед Другою світовою війною Юрій Іванків був активним в СТ „Пролом" в м. Станиславові. Після прибуття до ЗСА в 50-х роках, був одним із засновників УСТ „Січ" Елизабеті, де виконував обов'язки менаджера I дружини на протязі 3-х років.

Після активізації УСВТ „Чорноморська Січ" в Нюарку в 1956 році, включився в ряди цього нашого спортового осередку, в якому працював на протязі 10 років. В 1960 році виконував обов'язки голови Спортової Секції. Будучи щедрим меценатом Т-ва, в згаданому році спровадив із Зах. Німеччини коштові однострої для I-ої дружини, в яких наші спортовці гідно репрезентувалися в своїх виступах на численних стадіонах ЗСА і Канади.

Тепер штафету українського спорту перебрали від п. Іванкова — нащадки, якими безмежно радіє цей наш громадянин.

Побажанням Управи 214 Відділу є, щоб цим новоприбулим професіоналістом інж. Богданом Іванковим, зацікавилися наші організації — професійні і наукові Т-ва так, як цікавляться своїми ново-прибулими братами жиди, росіяни та інші народи.

О. Твардовський

Загальні Річні Збори 106-го Відділу УНСоюзу в Чікаґо, Ілл.

Дня 5-го лютого ц. р. відбулися Загальні Збори 106-го Відділу Братства св. о Николая в Чікаґо в Домі Відділів УНС при 843 Н. Вестерн. Збори відкрив голова Відділу, п. Андрій Іванюк, привітавши присутніх членів, зокрема о. Богдана Коцура, молодого сотрудника Катедральної парафії св. о. Николая і нового члена нашого Відділу, як рівнож пані Гелен Олек — голову Окружного Комітету Відділів УНС метрополітального Чікаґо.

Предсідником Зборів вибрано А. Іванюка, а секретарем М. Маланюка. До Президії покликано о. Б. Коцура, як почесного члена, який провів молитву. Програма Загальних Зборів була обширна. Про пророблену працю за звітовий 1977 рік широко звітували члени Управи. Відділу — пп. А. Іванюк, мгр В. Ничай, М. Марчук та інші. Названі урядники детально, кожен за свою ділянку, — представили Зборам свою працю і активність для Відділу на протязі минулого року. Так голова А. Іванюк, як мгр В. Ничай й інші члени Управи старалися про зріст Відділу, пропагуючи ідеї Союзу та старалися здобути більшу кількість нових членів. Справа це, очевидно, нелегка, бо база нового членства — молодь, на жаль, не зовсім радо поповняє ряди Союзових лав та інших церковних чи громадських організацій. Мимо цих труднощів Управі Відділу, зокрема голові А. Іванюкові, вдалося приєднати 30 нових членів, а разом зі здобутком інших членів, а це пп. Ст.Горалевського (17), мец. В. Ничая, М. Марчука, д-ра Б. Олексюка — у звітовому році Відділ здобув 59 членів.

Були рівнож і втрати в членстві, що є природним явищем. На кінець 1977 року Відділ нараховував 472 члени. Голова Відділу закінчив свій звіт оптимістично. Він вірить, що майбутнє Відділу, як і всього Союзу, має добрі вигляди на дальший ріст. Для цієї справи п. Іванюк обіцяв докласти труду і часу.

Звіт мгра В.Ничая був добре опрацьований, інтересний і діловий. Звітодавець — це союзовий діяч з вервою й досвідом! Свої обов'язки секретаря сповняв з повною відданістю. Всі канцелярійно-звітові справи були полагоджені своєчасно й акуратно, а були це різні справи, членства, Централі УНС, „Свободи" та інші. У зв'язку з тим звітодавець наголосив дружню співпрацю Управи з Головним Урядом УНСоюзу, зокрема з головним секретарем паном В. Соханом, головним касиром мгр У. М. Дячук та головним організатором п. Ст. Гавришем. Головний редактор „Свободи" А. Драган старався завжди мати повне зрозуміння для справ 106-го Відділу. Панам цим належиться признання і подяка.

Самозрозуміло, що члени Управи повністю включалися в працю різних товариств і організацій Чікаґо та активно їх піддержували. Пан Михайло Марчук, касир, у своєму звіті про фінанси Відділу подрібно представив грошові обороти в 1977 році. Приходи становили $20,535.44, а розходи $20,041,31. Внутрішньо-братська каса Відділу має приходів — $468.50, а розходів$146. Контрольна Комісія ствердила з прикрістю, що деякі члени іноді „отягають-ся" зі своєчасним плаченням вкладок. Явище це нездорове і його мусить нова Управа зліквідувати, бо воно підкопує фінансову базу Відділу, при чому часто секретар фінансів мусить доплачувати до місячних розметів за спізнених в своїх вкладках членів. За Контрольну Комісію звітував п. Микола Кикіш, містоголова. Дня 4-го лютого ц. р. провірено ціле діловодство Відділу, а зокрема фінансове. Контрольна Комісія ствердила, що діловодство ведене зразково, без будь-яких недотягнень, а тому рішила поставити внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. Дискусія над звітами була коротка. Загальні Збори повністю одобрили діяльність Управи й одноголосно уділили їй абсолюторію.

З черги на внесок п. М. Томкова — Збори одноголосно (один член не голосував) вибрали нову Управу і Контрольну Комісію Відділу в такому складі: Андрій Іванюк — голова, Степан Горалевський — замісник, мгр Володимир Ничай — секретар і фін. секретар, д-р Богдан Олексюк — замісник, Михайло Марчук — касир, Мирон Маланюк — рекорд. секретар і відвідувач хворих. До Контрольної Комісії ввійшли: Павло Костів — голова, Микола Кикіш — замісник, та члени: Татяна Кухар, Михайло Томків та Іван Дидьо.

При кінці Загальних Зборів забрала слово пані Гелен Олек, яка від Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Чікаґо, висказала Управі признання за організаційні успіхи та заохотила всіх до посиленої праці на благо 106-го Відділу і УНСоюзу взагальному. По вичерпанні програми Загальні Збори закінчено о год. 2:30 по пол.

На прохання п. А. Іванюка о. Б. Коцур перевів приречення новообраних урядників 106-го Відділу. Після закінчення Загальних Зборів — по короткій перерві — відбулися місячні збори членів 106-го Відділу УНСоюзу в тому самому приміщенні. На зборах президію творили панове: А. Іванюк — голова і М. Маланюк — секретар.

В програмі був вибір делеґатів і їх заступників на 29-ту Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в 1978 році в Піттсбургу, Па. На основі статуту, — реферував голова, — 106 Відділ має право вибрати 3-ох делеґатів і 3-ох заступників, відповідно до кількости повноправних членів Відділу. На внесок п. Ст. Рибія (піддержав п. Е. Леник), делеґатами на 29-ту Конвенцію УНСоюзу обрано одноголосно (один член не голосував) таких осіб: пп. А. Іванюк, мгр В. Ничай і М. Марчук; заступники: о. Б. Коцур і пп. д-р Богдан Олексюк і Микола Кикіш. У внесках ухвалено напрямні для делеґатів на Конвенцію. Зокрема слід порушити справи старших членів дотично їх вкладок та деяких змін статуту.

М. М.

Торонтська Округа УНС збагатилася новим Відділом

Скарборо, Канада. — 18-го травня 1978 року тут заходом головного контролера о. Івана Ващука, який є парохом місцевої УКЦеркви свв. Петра і Павла, заложено новий Відділ УНСоюзу.

о. Іван Ващук

Управу нового Відділу очолила як голова пані Євгенія Баранич, секретарем обрано Івана Баранича, а його заступником Богдана Прислаьского. Касиром Відділу обрано Романа Прислаьского, а Контрольну Комісію очолив Михайло Лучка.

Патроном нового Відділу, порядкове число якого є 401, основоположники обрали о. Нестора Дмитріва — піонера будови УНСоюзу в його початках, який був другим з ряду головним секретарем Союзу 1895 року, а відтак був головним контролером і головним редактором „Свободи".

Як уже було сказано, ініціятором і організатором нового Відділу є головний контролер о. Іван Ващук. Слід згадати, що о. Іван Ващук був перший раз обраний до Контрольної Комісії під час 26 Конвенції в Чікаґо 1964 року і був ним до 1970 року. Відтак знову обрано його до Контрольної Комісії під час 28 Конвенції 1974 року, яка відбулася у Філядельфії. Крім того, він понад 10 років був головою Комітету Союзової Округи в Детройті, а також на протязі довгих років належав до Управи 292 Відділу в Детройті.

Філядельфійська Округа УНСоюзу збагатилася новим Лемківським Відділом

Екстон, Па. — В п'ятницю, 12-го травня 1978 р., колишні мешканці та їхні діти і внуки славної Лемківщини, яких комуністичний уряд Польщі викинув з рідної землі, заложили тут новий Відділ УНСоюзу, який назвали „Лемківська Криниця", а порядкове число Відділ одержав 269.

Відділ, до якого вступило на початку 26 членів-основоположників, забезпечених на загальну суму 74,000 дол., очолив Йосиф Малець як предсідник. Секретаром Відділу обрано пані Ірину Кісіль, а її заступницею панну Дануту Зазулю. Касиром обрано Мирона Кісіля, а Контрольну Комісію очолила пані Люба Рот.

Пишучи про новий Лемківський Відділ, слід згадати, що тверді підвалини під УНСоюз 84 роки тому поклали власне лемки, які у ті часи їхали за море шукати кращої долі. Їхали з думкою заробити гроші, щоб допомогти родині, або вернувшись до своєї рідної „Лемковини", купити кілька моргів землі і стати першим „газдою" в селі.

ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

ДЕЛЕҐАТИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПРИДБАЛИ „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ ПО ДЕНЬ 18 ТРАВНЯ 1978 РОКУ

Вступивши в конвенційний рік, що є також роком ювілеїв видань УНСоюзу; а саме 85-річчя „Свободи" 45-річчя „Українського Тижневика" і 25-річчя дитячого журналу „Веселка", Організаційний Відділ кількакратно звертався з апелем до конвенційних делеґатів виконати свій обов'язок і до 29-ої Конвенції придбати традиційну „Делеґатську Десятку" нових членів.

Про делеґатів, які придбали вже раніше десять і більше нових членів, була згадка два рази на сторінках „Свободи" з поміщенням їхніх фотознімок. Тепер, щоб під час Конвенції поінформувати усіх делеґатів хто з них придбав „Делеґатську Десятку", з приємністю поміщуємо фотознімки тих відданих союзовців-делеґатів, які по день 18-го травня ц. р. придбали десять, або більше нових членів. Віримо, що й інші делеґати, які з причин від них незалежних не могли придбати своєї „десятки" до конвенції, придбають її по конвенції. Найбільшим нашим апелем і проханням до делеґатів є, щоб з 405-ох делеґатів-учасників 29 Конвенції УНСоюзу, не було ні одного, який в цьому році не придбав нових членів.

ДЕЛЕҐАТИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНС, ЯКІ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК І ПРИДБАЛИ „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" ЧЛЕНІВ

Бернард Корчинський
421 — 47

Василь Шарван
127 — 26

Василь Палідвор
204 — 19

Тарас Сливінський
59 — 17

Олена Олек
22 — 14

Іван Малко
320 — 13

Микола Хоманчук
5 — 12

Квітка Стецюк
25 — 12

Іван Пиндус
39 — 12

Петро Ліщак
230 — 12

Михайло Тимків
387 — 12

Роман Припхан
399 — 12

Дмитро Галонжка
307 — 11

Михайло Турко
63 — 10

Володимир Бойд-Борискевич 94 — 10

Василь Кобіто
121 — 10

Михайло Сорока
136 — 10

Іван Пригода
200 — 10

Аскольд Лозинський
204 — 10

Омелян Твардовський
214 — 10

Марія Шпікула
221 — 10

Михайло Кігічак
240 — 10

Йосиф Ярема
372 — 10

Іван Данківський
375 — 10

Петро Дяків
427 — 10

Іван Кігніцький
430 — 10

Микола Шпитко
489 — 10

Михайло Ольшанський
51 — 10

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНС, ЯКІ ПРИДБАЛИ „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" ЧЛЕНІВ

Іван Одежинський — 36

Степан Гавриш — 10

Отець Іван Ващук — 15

Анатолій Дорошенко — 10

Текля Мороз — 11

Андрій Джула — 10

Делеґати Нюйоркської...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Вручення плякати. Стоять [зліва]: Ольга Войцік, Ірина Ядліцка, мгр Іван Винник, Марія Душник, Василь Оріховський, Степан Гавриш, Анна Баранкевич і Микола Хоманчук.

вати болай два контролери, виборчі пропозиції Тимчасової Статутової Комісії нелогічні і образливі; д-р Ярослав Палох — налати ті самі права почесним членам, що їх мають на Конвенції делеґати.

Крім пропозицій, делеґати висловили ще свої побажання до конвенційних комісій і самої праці Екзекутиви. Наприклал, д-р І. Сєрат пропонує, щоб полання про стипендії були апробовані управами Відділів. Міролайним повинна бути активність студентів в українському житті. Інші члени (Копистянський, Кульчицька) запитували, чому Екзекутивний Комітет чи Комітет підготови Конвенції не розіслав своєчасно делеґатам для ознайомлення звітів головних уряловців. Д-р Палох рекомендував застановитися нал переходом УНС на фахових організаторів. У зв'язку з цим пропонує покликати Комісію фахівців, яка перевірила б можливості росту УНС в будучому. Делеґати також нарікали, що Екзекутивний Комітет по-мачушиному потрактував Нюйоркську Округу у підборі людей до конвенційних комісій і тому вирішили вже на самій Конвенції скликати кокус нюйоркського стейту, щоб зайняти до цієї й інших справ становище та вирішити пілдержку стейту для поодиноких зголощених делеґатів на становища в Головному Уряді.

Вияснення на деякі справи давали прелставники Головного Уряду. Мгр І. Винник піддержав внесок про голосування машинами, але противиться внескові про обмеження прав головних уряловців. УН Союз, на його думку, має перспективу росту, але його організаційне зростання понизилось з багатьох причин, які треба усунути. Він вважає, що коли, наприклал, йлеться про фінанси, то треба обов'язково окремо розглядати фінансовий стан УНС, а окремо Корпорації Української Булівлі, бо Корпорація лержиться виключно коштами УНСоюзу. Треба робити заходи, щоб внести на Конвенції деякі зміни, щоб зберегти цю корисну і потрібну під кожним оглялом установу. Усі делеґати поголовно засуджували вілбування Конвенцій в чужих приміщеннях і пропонували розбулувати Союзівку. Степан Гавриш дав вияснення, чому припізнились звіти. На його думку, винними у цьому випалку залишаються тільки деякі головні уряловці, які не налісчали своєчасно своїх звітів. Він також закликав делеґатів присвятити більше уваги організаційній ділянці, бо УНС втратив між 28 і 29 Конвенціями понад 1.000 членів. Про делеґатський обов'язок говорив також обласний організатор Василь Оріховський.

Після обговорення організаційних справ Округи, приявні оплесками привітали на залі трьох представників новозаснованого 212 Вілділу УНС ім. Лесі Українки з Флашінгу в особах голови Ірини Ядліцкої, секретарки Анни Баранкевич і касира Ольги Войцік. Зараз після заснування Відділу, секретарка А. Баранкевич зорганізувала 25 нових членів і стала членом Клюбу Заслужених Союзовців і з цієї нагоди головний організатор вручив їй почесну плякату.

Розмови продовжувалися ще після формального закриття при перекусці, якою гостила делеґатів Управа Округи.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно - американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливости, „Свобода" публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо - очевидно — ці фотознімки нам надіслано.

Пилип Матвійшин, новий член 387-го Відділу УНСоюзу у Віллімèнтик, Конн., якого записав в члени УНСоюзу, набуваючи забезпеченеву грамоту, його дідо Дмитро Левицький.

Михайло Вінтонів, син Марії та Мирослава Вінтонів, новий член 374-го Відділу УНСоюзу в Бостоні, Масс. Забезпечила внука грамотою УНСоюзу його бабця Анна Вінтонів. Бабця і батько Михайла є також членами 374-го Відділу УНСоюзу.

Матвій Едвард Балецький, наймолодший член 163-го Відділу УНСоюзу у Філядельфії, якого вписали в члени, набуваючи грамоту забезпечення батько Реймонд і мати Донна Балецькі.

Христина Тереса Синґура, нова членка 209-го Відділу УНСоюзу в Картереті, Н. Дж., для якої студійну грамоту (коледжову) купили дідуньо Стефан і бабуня Софія Синґури.

Христина Більовщук, доня Люби та Данила Більовщуків, нова членка 5-го Відділу УНСоюзу в Асторії, Н. Н. Й.

Уляна М. Кіналь, доня Юрія та Христини Кіналь, нова членка 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерс, Н. Й. Вписали в члени УНСоюзу свою внучку д-р Василь та Ярослава Кіналь.

Марійка Ю. Бамбер, доня Андрія та Каті Бамбер, нова членка 54-го Відділу УНСоюзу в Ню Гейвен, Конн.

Знімок не прислали: Роман Татарський 94 — 44, Василь Осадчук 172 — 12, Володимир Варшона 266 — 11, Дмитро Стець 59 — 11, Марія Дейчаківська 233 — 10.

Перед приїздом Брежнєва німецька поліція перевела арешти і обшуки серед українців

Торонто, Канада. — Український тижневик „Гомін України" повідомляє, базуючись на інформаціях з Мюнхену, що західньонімецька поліція була заарештувала мгра Андрія Гайдамаху, головного редактора „Шляху Перемоги", і Богдана Бобина, члена німецького Відділу Міжнародної Амнестії, та перевела в їхніх помешканнях обшуки, шукаючи нібито за зброєю. Обшук переведено також в Домі Науки (будинок Українського Вільного Університету в Мюнхені), а в Дюссельдорфі арештовано ще двох українців, імена яких газета не подає. Всі ці заходи німецька поліція зробила напередодні приїзду до Західньої Німеччини Леоніда І. Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР, знаючи про вороже наставлення українців до нього і до комуно-московської імперії взагалі.

Пластова новацька маскарада в Ню Йорку

Під час пластової новацької маскаради в Ню Йорку — група „чумаків" — виконавців казки, пера пл. сен. Е. Гойдиш „На гетьманському дворі"

Дня 5-го березня в пополудневих годинах, в залі школи св. Юра відбулася новацька маскарада заходами Пластової Станиці та Пласт Прияту в Ню Йорку.

Це вже 29-та з черги маскарада, бо перша відбулася 1949 року в скромних ще тоді обставинах новоприбулої еміграції.

Підстава кожної маскаради це казка, в якій дію виконують діти мімікою і танцями згідно з сюжетом, а розповідач пояснює акцію. Казка на такі маскаради спеціяльно складені, щоб уможливити всім дітям брати участь, а при тому, щоб казка служила як виховний чинник. Діти в казці мандрують по різних країнах світу, перебувають у воднім царстві, забавляються чародійними іграшками, відкривають передісторичні часи великанських звірів динозаврів, познайомлюються з порами року, з фльорою і фавною лісів, гаїв, а теж — і це найважливіше — вглиблюються в історію України княжих часів, часів Січового Стрілецтва, а цього року перебували на „Гетьманському дворі".

Маскараду відкрила станична пл. сен. Ірена Куровицька та привітала о. д-ра Гавліча, о. І. Шевчука (мав бути теж о. В. Базилевський, який, на жаль, через хворобу не міг прийти), всіх гостей та дітвору. З черги подякувала всім причетним при підготові і переведенні програми, представила гостям братчиків і сестричок, які працюють з новацтвом і вкладають багато труду і посвяти, за що їм належиться публічне признання.

Заля прикрашена квітами з маленьким білим хутором у кутку, перед яким сиділи дід Корнило з внуком Павлусем, була переповнена дітворою, батьками й прабатьками. На цьому місці треба зазначити, що велике число батьків у час свого дитинства були учасниками цих саме маскарад в 50-тих роках, а сьогодні вони вже привели своїх дітей до участи, а самі стали глядачами.

Після короткого слова станична передала дальше ведення програми пл. сен. Е. Гойдиш, авторці і рецитаторці казки. Їй були допоміжні пл. уч. О. Данилюк та пл. розв. Р. Яримчук. Для пл. сен. Е. Гойдиш переведення такої програми не новина, бо робить вона це 29-ий рік під ряд і займається не тільки підготовою, але дуже часто сама пише казки, щоб були відповідні на того роду імпрези.

Цьогорічна казка пера пл. сен. Е. Гойдиш називалася „На Гетьманському дворі". В казці маленький Павлусь під враженням розповідей діда Корнила про козаків, козацькі походи, гетьмана, мандрує степом до гетьманського двору, до самого Пана Гетьмана. По дорозі зустрічає квіти (ромашки, маки, волошки), які від його гри на чародійній калиновій сопілці оживають і танцюють, чумаків, дівчат з серпами, хлопчика Тиміша, сина гетьмана, і так за їхніми вказівками і допомогою доходить до гетьманового двору. Тут стає свідком великої паради, бо саме приїхали до гетьмана гості — отамани, полковники, бунчукові товариші, запорожці, полковниківни і навіть туркені. Для розваги грає бандурист, гуляють полковниківни та туркені, танцюють козаки. Павликова мрія сповнилася, він побачив самого пана гетьмана і говорив з ним. Казка закінчується дефілядою усіх учасників.

Казка випала дуже ефектовно і діти виконували свої ролі — танці з великим ентузіязмом, а при тому природно і невимушено. На осбливу увагу заслуговують строї, які були надзвичайно дбайливо та оригінально виконані. Дуже автентично виглядали строї козаків та чумаків. За гарний і оригінальний вигляд строїв треба скласти подяку всім матерям і бабусям, які не жаліли часу і труду, а при тому виявили не абиякий мистецький хист.

Підготовою хлоп'ячих танців займалася Дора Ґенза, а дівочих, за порадою Роми Прийми - Богачевської, — сестрички. Музичним оформленням керував ст. пл. Орест Кузишин, а технічними справами пл. сен. А. Маєвський. Удекоруванням залі та гетьманської світлиці на сцені займалися пл. сен. Р. Яцушко, пл. сен. Б. Кузишин, пл. сен. Т. Гірняк, ст. пл. Муся Гойдиш - Скрипка і всі братчики та сестрички. Буфетом, виграшею та грами займався Пласт - Прият, головою якого є І. Цегельська.

Крім дітей з Нюйоркської станиці, брав участь рій новачок з Гемпстеду, а теж прибули гості з Філядельфії. Після сценки відбулася дитяча забава, на якій грала оркестра „Любисток", більшість членів якої належать до 21-го юнацького куреня ім. Е. Коновальця.

Доказом, що успіх таких маскарад є великий, може послужити факт, що це не 1-ий і не 5-ий, але 29-ий раз відбуваються такі імпрези і вже друге покоління бере в них участь з не меншим ентузіязмом, як колись її батьки.

Сама підготова до виступу є важливим виховним чинником, бо діти, приготовляючись до своїх роль, вчаться про те, що мають відігравати — чи це про козацькі часи, чи про княжі, чи, мандруючи по світі, познайомлюються з різними народами, їхнім побутом, танцями, музикою тощо.

Всім, які були причетні при переведенні цієї успішної імпрези належиться признання, головно виховникам, які працюють безкорисно, з самопосвятою і вкладають багато труду і серця, виконуючи свої добровільно наложені обов'язки.

Л. В.

УНС І УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО

(Продовження зі стор. 2-ої)

док по смерті того, хто перед тим платив його чи її вкладки). Власникам усіх грамот, за вимком акцидентових, виплачує УНСоюз щорічно дивіденду.

У противагу до інших комерційних фірм, які мають забезпечення, членство в УНСоюзі дає багато інших користей, як наприклад, допомога хворим членам та стипендії для членів-студентів; УНСоюз також організує дитячі та тенісові табори, музичні та танцювально-фольклорні школи, українознавчі курси, мистецькі імпрези, спортові змагання, які відбуваються на популярній Союзівці кожного року.

Крім того УНСоюз вкладає також дуже багато в українську культуру своїми виданнями та публікаціями, як щоденник „Свобода" за який члени платять тільки $7.80 річно, хоч УНСоюз платить $30.00 річно, хоч УНСоюз платить $30.00 річно пересічно за одного передплатника; „Український Тиждневик" (по-англійськи) та „Веселка," журнал для молоді. УНСоюз видав монументальний твір у двох томах, а саме, англомовну українську енциклопедію, як теж багато інших творів по-українськи і по-англійськи. УНСоюз також щорічно жертвує поважні суми на різні народні та патріотичні цілі, допомагає українським культурним, релігійним, молодечим та харитативним організаціям, та бере активну участь в діях для допомоги й в обороні наших переслідуваних братів і сестер в Україні.

Український Народний Союз за останні 84 роки був та продовжує далі бути фінаром української громади в Америці, маючи біля 88 тисяч членів, Українську Будівлю у Джерзі Сіті, Н. Дж., га маєтку понад 42 мільйони долярів. Із збільшенним числом членів та додатковими приходами, УНСоюз міг би допомагати нашій громаді в далеко більшій мірі. І зі збільшеним числом членів-жінок, українські жінки можуть мати далеко більший вплив в УНСоюзі.

У цій „Декаді для Жінок," ми віримо, що члени українських жіночих організацій в дусі співпраці та взаємности, як теж для власного інтересу та добра загальної української справи, повинні ставати членами Українського Народного Союзу, цієї „Української Заморської Твердині."

Пам'ятник співцеві і героям Крут

Товариство Волинян у Торонті в Канаді уфундувало у 1975 р. у 5-річчя смерти поета Олекси Стефановича видання в В-ві „Євшан-зілля" його „Зібраних творів", а з черги створило Комітет будови пам'ятника на могилі цього видатного творця слова на цвинтарі — Пантеоні в Бавнд Бруку. Громадянський Комітет очолює письменник Улас Самчук у Канаді, а д-р Мих. Данилюк у ЗСАмерики, секретарем є прд. Тоня Горохович, членами ред. Б. Гошовський і д-р Б. Стебельський, діловий Комітет діє в складі: Іван Міщена — голова, Вол. Гозюк — секретар, Петро Щліхта — касир та Арсен Степанюк і Іван Шлапак — члени.

Комітет звертається до всього нашого Громадянства, Товариств і Установ з просьбою про пожертви на кошти проєкту і побудови пам'ятника до 10-річчя смерти поета (1970-1980), творця надхненної поеми про безсмертних Лицарів — Героїв Крутянського Чину. Пам'ятник співцеві Крут стане одночасно пам'ятником Героям Крут при відповідному його мистецькому проєкті-композиції.

Виказ пожертв і повний звіт буде поданий у пресі і висланий усім Жертводавцям. Адреси для надсилки пожертв:

Monument of O. Stefanovych
c/o So-Use (Toronto) Credit Union Ltd., Acc. 4667, 406 Bathurst Street, Toronto, Ont., M5T 2S6, Canada.

c/o Selfreliance Federal Credit Union, Acc. 8228, 108 2nd Ave., New York, N.Y. 10003, USA.

ПРЕМ'ЄРА НОВОЇ КОМЕДІЇ „СПАДКОЄМЦІ МІСІС ПИЛИПСОН" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Цієї суботи, 20-го травня ц. р., о год. 7:30 вечора у залі церкви Св. Покрови, при 12-ій вулиці й Ок Лейн, відбудеться прем'єра нової комедії „Спадкоємці Місіс Пилипсон" Анатоля Гака, відомого гумориста, що пише ще й під псевдом Мартин Задека. Комедію ставить театр „Люстро" під режисурою Івана Прасла. Крім режисера, у виставі беруть участь: Зоряна Луцька, Анатолій Слюсаренко, Надія Оранська, Фелір Костенко, Параскева Праско, Надія Савчук, Надія Терещенко і Тарас Трипупенко. Вступ на виставу — 4 дол., для пенсіонерів і студентів — 2 дол. Квитки — при вступі.

СУА матиме свою 18-ту Конвенцію з кінцем наступного тижня

Ню Йорк (Х. Н.) „Сьогоднішня українська дитина — майбутнє українського народу" є гаслом 18-ої Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбудеться в днях 27, 28 і 29 травня ц. р. в приміщеннях готелю Статлер Гілтон при 7-ій Авеню і 32-ій вулиці в Ню Йорку. Святочне відкриття в суботу 27-го о год. 10 ранку.

В програмі Конвенції запляновані панелі в суботу о год. 2:30 по пол. „Жіночий рух вчора і сьогодні", а в год. 4 по пол.: „Сьогоднішня українська дитина — майбутнє українського народу". В неділю о год. 2 по пол. доповідь: „Вклад жінок у розвиток українського суспільства" і „Союз Українок Америки та українська громада". Буде також влаштована виставка праць дітей.

В Конвенції можуть брати участь не тільки делегатки, але всі членки СУА і жінки зацікавлені громадським життям та участю СУА в ньому. Конвенційний Комітет запрошує гостей, для яких реєстраційна оплата виносить 3.00 дол. В суботу о год. 1-ій по пол буде спільний полуденок за оплатою 12.50 від особи, в неділю о год. 6:30 вечір бенкет, на який ціна квитків виносить 30.00 дол. від особи, а 50.00 дол. від подружжя. Квитки можна замовляти в Централі СУА, 108 Друга евеню, тел. 533-4646 в урядових годинах від 9:30 до 5 по пол.

В неділю о год. 9-ій ранку буде відправлене Богослуження в церкві св. Юра в намірені Союзу Українок Америки.

У п'яту річницю болючої втрати

Св. п. Соня Буняк

Кожного року, коли до нас зближається весна у всій своїй повній величі й красі, а зокрема, коли надходить найкращий місяць в році — травень, тоді перед очима стає знову сумний образ трагедії, що сталася п'ять років тому.

Пам'ятний день, 20-го травня 1973 року — це трагічний день, в якому згасло, неначе метеор, одне юне життя; зів'яла квітка, яка ще не розцвіла. Тоді відійшла у вічність на де'в'ятнадцятому році життя наша улюблена сумівка св. п. Соня Буняк. В цьому пам'ятному дні відійшла назавжди з рядів сумівської родини надійна молода людина, яка почала щойно жити, яка любила й цінила життя, і яка хотіла жити. Ця сумна й болюча дата відновлює в нашій пам'яті всі ті пережиті фрагменти, той невимовний біль горем прибитої рідної її матері, жаль і біль сумівської молоді та цілої української громади за втраченою всім нам дорогої молодої людини.

Сьогодні для нас, сумівської родини, залишився болючий спомин про ту страшну вістку, яка звучала: „Вона не живе". Сьогодні перед нашими очима, неначе на фільмовій стрічці величаві похорони, що їх радше можна назвати жалібною маніфестацією сумівської молоді. Перед нашими очима стоїть жалюгідний образ горем прибитої рідної Матері, яка, переживши тяжкий удар своєї долі, втративши єдину дитину, втратила єдину надію і ціль свого життя. Перед нашими очима Матір, яка на протязі п'яти років проливала море сліз за втраченою дитиною. Ми бачимо сльози, які котяться по обличчях молоді Осередку СУМУ. Ще начебто чуємо зворушливі слова прощання сумівських керівників, бачимо сумно похилені сумівські прапори і бачимо свіжу могилу, накриту горою квітів.

Невблагана смерть забрала її передчасно з рядів Спілки Української Молоді. Невмолима смерть не дозволила їй завершити намічені пляни. Передчасна її смерть перекреслила раз назавжди всі наші надії, які ми покладали на цю надійну молоду людину. Дорога подруга Соня у своєму, так короткому житті проявляла гарні прикмети свого характеру, які з кожним днем чимраз більше збагачували її духове життя. Подруга Соня старалася поширити свій світогляд і поглибити свій інтелект, тому вступає на студії, розуміючи, що „наука світ здобуває", і що світ рахується з освіченими людьми.

Будучи в чужому оточенні, вона пристрасно обороняє правду про Україну і її знедолений народ. У виховній організації Спілки Української Молоді на протязі короткого часу, вона проявляє свою активність, водночас свою здібність. Бувши талановитою людиною, вона від наймолодших літ належала до танцювального ансамблю „Верховинці", до дівочого хору „Жайворонки", при Осередку СУМА. Вона грала на бандурі, ходила на курс клясичного танку, була знаменитим деклятматором, маючи акторські здібності. Закінчила матурову Школу Українознавства осередку СУМА та студіювала ветинарійю. У покійної Соні росли й розвивалися духові вартості, але жорстока доля судила їй щось інше, бо замість осягнення блискучої кар'єри, яка вже їй усміхалася, доля приготовила темну холодну могилу.

Сьогодні, в п'яту річницю трагічної смерти нашої, ніколи незабутньої, дорогої Соні не тільки згадує Покійну з великим жалем вся молодь осередку СУМА, але й ми всі не зможемо забути цієї надійної, взірцевої сумівки, людини щирого серця, повної енергії й запалу, людини, яка прямувала до висот, яка стрілою летіла до своєї мети, але невблаганна смерть забрала її від нас в повному розквіті життя, бо так хотіло Боже Провидіння.

Важко і болісно сьогодні все це згадувати, важко ще все наново переживати, бо лише одна згадка про цей трагічний момент створює великий біль в серці і відновлює пекучу рану в нашій душі. Але як можна забути всім знане усміхнене молоденьке обличчя — промінь надії й щастя горем прибитої рідної матері та прикладну й улюблену сумівку нашого Осередку. Важко і болісно погодитись із сумним фактом, що життєрадісної й дорогої Соні немає в живих між нами, бо лише порожнє місце і її сліди вказують нам, що це не кошмарний сон, а сумна й жорстока дійсність. Дорога подруга Соня відійшла від нас несподівано у вічність, залишаючи світлу пам'ять про себе, яку зберігатиме вдячна їй молодь Осередку СУМА в своїх молодечих серцях.

Корнель Василик

Заповідають Науковий дискусійний вечір у Клівленді

Клівленд (О. Гайський). — Три відомі фірми: Клівлендський Комітет Фонду Катедр Українознавства, Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Відділ Огайо, й Товариство Українських Інженерів, Відділ Клівленд, спонзорує Науковий дискусійний вечір, що відбудеться в суботу, 3-го червня цього року, в кафетерії під церквою св. Йосафата, 5720 Стейт Ровд в Пармі, Огайо. Хвилююча тема вечора: „Українство на переломі" — заторкує оцінку теперішньої ситуації, погляд у майбутнє, ролю науки в боротьбі за життя нації, питання фахових кадрів та інституцію з великими многогранними можливостями. Доповідачі — панелісти: д-р Адріян Сливоцький (провідник дискусії), д-р Любомир Гайда, мгр Степан Хемич, Богдан Тарнавський і фінансист Юрій Юрчишин. Початок згаданої імпрези: год. 7-ма вечора. Організатори вечора очікують, що українці великого Клівленду, Лорейну, Акрону, Кентону та інших суcідних місцевостей — масово прибудуть на цю важливу імпрезу.

ПЕРША ВИСТАВКА КАРТИН НІНИ БЕРЕЖНИЦЬКОЇ-РАДЗІЮЛЬ

Ню Йорк, Н. Й. — В неділю, 21-го травня ц. р., о год. 1-ій по полудні тут в Галереї Об'єднання Мистців Українців в Америці при 136 2-га евеню відбудеться відкриття першої виставки картин мисткині Ніни Бережницької-Радзіюль. Виставка, яка триватиме до 28-го травня включно, буде відкрита в будні від 6-ої до 8-ої год вечора; суботи і неділі — від 1-ої по пол. до 8-ої год. вечора.

ОРЛОВА ЗАСУДЖЕНО...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

дент „Ню Йорк Таймсу" в СССР Дейвід К. Шіплер, — що ця комедія роздягання Орлової була відплатою КГБ за її інформації про перебіг процесу, передані групі дисидентів — приятелів Орлова і закордонним кореспондентам.

Суд над Орловим, який розпочався в понеділок, 15-го травня ц. р., закінчився проголошенням вироку 18-го травня, вислухав в середу, 17-го травня, підсумування прокуратора і становища Орлова, яке він навіть не міг спокійно виголосити, бо його перебивали не тільки прокуратор, але також судля Валентина Г. Любенцова та підібрана старанно КГБістами „невтральна" публіка, яка викрикувала до Орлова: „Зрадник", „шпигун", „розпалювач війни" тощо. Прокуратор у заключному слові вимагав для Орлова максимального виміру кари, 7 років ув'язнення і 5 років заслання у віддалених районах СССР, що й сталося.

Уміжчасі інший відомий дисидент, 23-річний Александер Подрабінек, був обвинувачений за антисовєтську пропаганду і за написання книжки п. з. „Каральна медицина", в якій розкриває надужиття психіятрією в Совєтському Союзі. Свого часу КГБ вимагало, щоб Подрабінек виїхав за кордон, але він відмовився від насильної еміграції і продовжує боротися за права людини. А. Подрабінека агенти КГБ арештували в неділю, 14-го травня, тобто напередодні процесу Орлова.

Як і минулих днів, приятелів Орлова і кореспондентів поліція не впускала на залю „відкритого" суду, а згідно з останніми радіовими інформаціями, КГБісти мали арештувати академіка Андрея Сахарова і його дружину Єлену Боннер за те, що вони силою намагалися пройти до залі розправи.

Оселя „Вознесіння" близько викінчення...

Якщо ви ідете на південь вулицею північ - Френклінa, звернете увагу на одинадцять - поверховий будинок, що тепер будується, а це на Оселя „Вознесіння II", що сусідує з першим будинком, викінченим у 1968 р.

Будинки Оселі „Вознесіння" побудовані на більшій як три-акровій площі парку, у приємному підміському оточенні, з усіми міськими вигодами.

Ціллю оселі „Вознесіння" є забезпечити старших громадян мешканням і влаштуванням, з особливим призначенням піти назустріч їх фізичним, соціяльним і психологічним запотребуванням і сприяти їхньому здоров'ю, безпеці, задоволенню і придатності в довшому житті, на незаробітній системі.

Тут, на Оселі „Вознесіння" є повністю регульована температура на всі пори року, забезпечення найновішим влаштуванням, подібним до найкоштовніших апартаментів: вінди, пральні, обслуга в крамницях, обширні переховні приміщення, відпочинково-розривкові залі, та інші влаштування для вигідного життя.

Новий будинок матиме модерну кафетерію та їдальню, фриз'єрню, салон краси, розривкові приміщення, та багато іншого, для поліпшення життя мешканців, що можуть бути певні, що кожночасна можлива допомога — близько.

Нові мешканці знайдуть чисте і здорове оточення і щасливо зачнуть їхню емеритуру. Вони будуть найкращими літами Вашого життя в Оселі „Вознесіння".

Нова одинадцять - поверхова будівля Оселі „Вознесіння" буде мати 100 однаспальних апартаментів і 40 обширних т. зв. „ефішенсі".

Управа та обслуга старатимуться, щоби Ви почувалися в Оселі „Вознесіння" немов у дома.

Тому, що Оселю „Вознесіння" спонзорує Українська Католицька Архидієцезія, немає там вступної оплати.

Вимоги для мешканців є такі:

1. (а) Самітні особи у віці принаймні 62 роки,

(б) Подружжя, у яких один член родини повинен мати 62 роки.

(ц) Дві споріднені особи повинні мати принаймні 62 роки.

2. Особа, яка бажає замешкати в Оселі, повинна бути здорова і змогти втримати своє мешкання в порядку.

3. Мешкання винаймається на місячній базі на протязі одного року з оплатою одномісячного чиншу — наперед.

Зі скорим поступом будови Оселі „Вознесіння" II, ми передбачаємо, що винайм мешкань зачнеться пізнім літом.

Про ширші інформації щодо аплікацій, просимо звертатися англійською або українською мовами до: Director of Applications Ascension Manor, Inc., 911 North Franklin Street, Philadelphia, Pa. 19123. Phone: (215) 922-1116.